

Teaching Thai Language: Relationship between Korea and Thailand

เจียรนัย ศิริสวัสดิ์*

บทคัดย่อ

การสอนภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศ เป็นอีกวิถีทางหนึ่งของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนและประเทศได้อย่างแนบเนียน ลึกซึ้ง และแนบแน่น เพราะนอกจากจะเรียนรู้ภาษาของอีกประเทศหนึ่งแล้ว ในภาษายังมีวัฒนธรรม รูปแบบของการคิด ความเชื่อ ซึ่งมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอยู่ในการเรียนการสอนภาษาด้วย การเรียนการสอนภาษาที่ได้ผลดียิ่งวิธีการหนึ่งในหลากหลายวิธีที่ใช้ในการเรียนการสอนคือ การใช้ภาพเป็นสื่อหลักในการเรียนการสอนภาษาในฐานะภาษาต่างประเทศ

คำสำคัญ : การสอนภาษา ความสัมพันธ์

Teaching Thai Language: Relationship between Korea and Thailand

Jearanai Sirisawasdi

Abstract

Teaching language as foreign language is the one of the most significant ways to establish deep and strong relationship between peoples and countries. Language learning process is not only grammar but culture, thought and believes, is already included. Especially when using pictures as main media in the class.

Key word: Teaching Language, Relationship

* รองศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ
e-mail : jearanai@tu.ac.th

งานเขียนฉบับนี้แปลและเรียบเรียงจากการบรรยายและเอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง “Teaching Thai Language: Relationship between Korea and Thailand” ในการสัมมนา Summer Conference organized by The Korean Association for Public Administration during 25th-26th June 2010 at Chungju Campus Konkook University โดย Assistant Professor Dr. Chong Hee Han มหาวิทยาลัย Kongju National University เป็นผู้ดำเนินการสัมมนาในวันเสาร์ที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ เวลา ๑๐.๔๐- ๑๒.๑๐ น.

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ไม่ว่าจะในฐานะภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สอง สิ่ง ที่ควบคู่ไปกับการสอนภาษาก็คือความรู้และวัฒนธรรมไทย เพราะภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม และความรู้ต่างๆก็ต้องเรียนรู้ผ่านภาษา แม้ในระยะเริ่มแรกจะเป็นเพียงการเริ่มรู้จักคำ ตัวอักษร และการเรียบเรียงประโยคอย่างง่ายที่ใช้ในการทักทาย และการสื่อสารในเบื้องต้น แต่เมื่อเป็นการจัดการ เรียนการสอนซึ่งมีหลักสูตรการศึกษาเป็นตัวกำหนดเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ ภาษาไทยได้มากกว่าการ “รู้ภาษา” หรือการใช้ภาษาเฉพาะกิจ ย่อมเป็นธรรมชาติของผู้เรียนที่จะได้ เรียนรู้วิถีการคิดและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาไปพร้อมๆ กับการเรียนรู้ภาษาโดยปริยาย ทั้งโดย ความตั้งใจและความไม่ตั้งใจของผู้สอน เมื่อประกอบกับความสนใจใคร่รู้ของผู้เรียนและศักยภาพของ ผู้เรียนซึ่งมีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปีขึ้นไป จนอาจจะถึงประมาณ ๔๐ ปี ทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียน และมีวุฒิภาวะทางสติปัญญาในการเรียนรู้ภาษาต่างจากการเรียนการสอนภาษาประจำชาติ ซึ่ง ผู้เรียนจะเรียนรู้ผ่านระบบสังคมประกิต (Socialization) ก่อนที่จะเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาไป พร้อมๆกับกระบวนการของสังคมประกิต การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จึง ต้องคำนึงถึงวัย วุฒิ และวัตถุประสงค์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ต้องจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม สอดคล้องกับ วัย วุฒิภาวะ และวัตถุประสงค์ในการเรียนด้วย เพื่อให้การเรียนการสอนประสบ ความสำเร็จด้วยกันทั้งสองฝ่าย

ไม่ว่าผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศข้างต้นจะมีวัตถุประสงค์ใดก็ตาม ส่วน ใหญ่มักเป็นผู้เรียนที่อยู่ในวัยรุ่นและวัยทำงาน เมื่อเริ่มต้นเรียนก็ต้องจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียน มั่นใจว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับวัย และวุฒิภาวะของเขา จึงจะทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติ ที่ดีในการเรียนและสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนมี ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาแม้ในการติดต่อสื่อสาร มีระบบการคิดและการใช้ภาษาที่เป็น ระบบโดยธรรมชาติแล้ว การจะเรียนรู้ระบบภาษาและไวยากรณ์ของภาษาใหม่ จึงไม่อาจหลีกเลี่ยง ระบบภาษาแม่ของผู้เรียนไปได้ การจะให้ผู้เรียนเรียนภาษาใหม่โดยใช้วิธีเดียวกันกับการเรียนภาษา

แม้ยอมไม่เกิดผลดีทั้งกับผู้เรียนและผู้สอน ดังนั้นหากผู้สอนใช้ระบบภาษาแม่ที่ผู้เรียนมีอยู่แล้วนั้นให้เป็นประโยชน์กับการเรียนรู้ภาษาใหม่จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้นและมีพัฒนาการที่น่าพอใจ

วิธีการหนึ่งซึ่งผู้บรรยายมักจะใช้เนื่องจากได้ทดลองใช้กับผู้เรียนมาระยะหนึ่งแล้วก็คือการใช้ภาพกระตุ้นความคิด และสร้างคำศัพท์ให้ผู้เรียนได้จดจำและสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริงแล้วจึงใช้ศักยภาพในด้านการคิดของผู้เรียนมาใช้ในการเรียบเรียงความคิดในการสื่อสารด้วยภาษาไทย ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ไวยากรณ์ คำศัพท์ และการเรียบเรียงประโยคในการสื่อสารไปได้พร้อมๆ กัน เพราะระบบในการสื่อสารด้วยภาษามีหลักการในการรับและส่งสารคล้ายคลึงกันไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง การพูด การอ่านหรือการเขียน ที่สำคัญก็คือทุกคนชาติ ทุกภาษานั้นมีการใช้ภาษาอยู่ ๒ ลักษณะ คือ วจนภาษา (Verbal) กับ อวจนภาษา (Non-Verbal) และการสื่อสารทำความเข้าใจกันระหว่างคนต่างภาษานั้นการใช้วจนภาษา สามารถช่วยให้คนเข้าใจกันได้ง่ายกว่า และคุณลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งของภาพ ซึ่งเป็นอวจนภาษาประเภทหนึ่งก็คือ “ภาพหนึ่งภาพสามารถแทนคำพูดได้พันๆ คำ” ดังนั้นการจะให้ผู้เรียนถ่ายถอดความคิดที่มีต่อภาพจึงเป็นเรื่องที่ง่ายกว่าให้ผู้เรียนจำแต่รูปคำ เพียงอย่างเดียว โดยเฉพาะผู้เรียนซึ่งเป็นผู้ใหญ่ การจัดรูปแบบการเรียนที่เหมาะสมกับวัย และวุฒิของผู้เรียนจึงเป็นเรื่องสำคัญไม่น้อยไปกว่าการยอมรับในความเป็น “ผู้ใหญ่” ของผู้เรียน การยอมรับและความนับถือในศักยภาพตามวัยวุฒิ และคุณวุฒิ นับเป็นการสื่อสารเชิงอวจนภาษา ที่จะทำให้ผู้เรียนมีความพร้อมทางด้านทัศนคติและจิตใจในการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ให้ประสบความสำเร็จได้มากยิ่งขึ้น

การใช้ภาพในการเรียนจะทำให้ผู้เรียนและผู้สอนได้คำศัพท์ ความคิดที่หลากหลาย ในขณะที่เรียนและสอน จากผู้เรียนซึ่งทำให้บรรยากาศในการเรียนเต็มไปด้วยความสนใจใคร่รู้และเรียนรู้จากความสามารถและข้อบกพร่องของตนเองและเพื่อนๆ ทำให้ได้มีโอกาสที่จะไต่ถาม พยายามทำความเข้าใจและแลกเปลี่ยนความรู้ความคิด ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมไปพร้อมๆกัน ได้เห็นมุมมองที่แตกต่างกันที่มีต่อภาษาและวัฒนธรรมของตนเอง และเรียนรู้ถึงความคล้ายคลึงกันของวัฒนธรรมและวิธีการคิดของภาษาไทยกับภาษาแม่ของตน ความรู้สึกเช่นนี้จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากสื่อสารได้ตอบด้วยภาษาไทย ไม่ว่าจะเพื่ออธิบาย ขยายความรู้เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมของตนและหรือเพื่อที่จะทำความเข้าใจกับภาษาวัฒนธรรม ความคิดของภาษาไทย ทำให้การเรียนการสอนมีความหมาย ทำท่าย เกิดความกระตือรือร้นในการศึกษาหาความรู้มากขึ้น ความรู้สึกยกง่าย ของไวยากรณ์ การเรียบเรียงประโยค และแม้แต่การออกเสียงให้ถูกต้องตามวรรณยุกต์ก็จะ

เป็นไปโดยธรรมชาติอัตโนมัติ ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาไทย และภาคภูมิใจที่สามารถติดต่อสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ ไม่ว่าจะเป็นผู้สอน หรือจากการอ่านเอกสารและการรับสารผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบต่างๆ ที่มีอยู่มากมายในปัจจุบัน

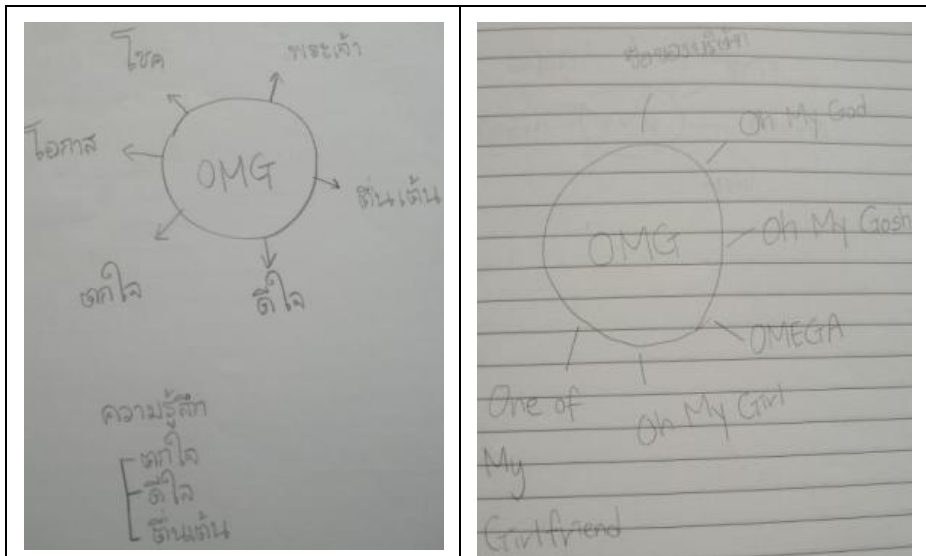
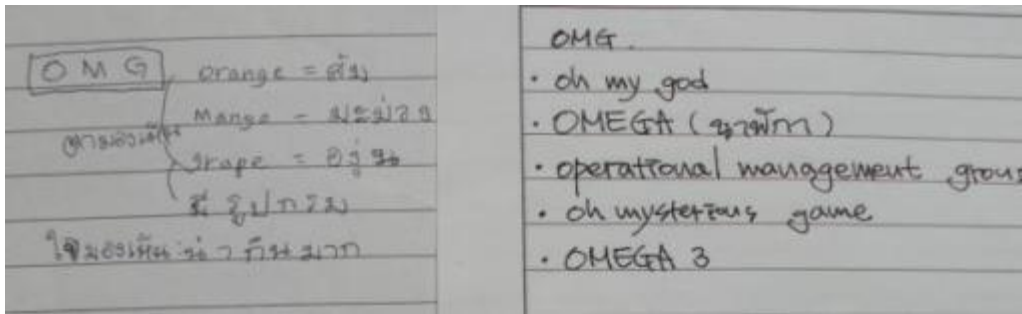
เมื่อมีความสามารถในการสื่อสารได้ในระดับหนึ่งประกอบกับวัตถุประสงค์ของผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาที่สองย่อมทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกที่จะอยากเรียนอยากรู้เรื่องต่างๆเกี่ยวกับความเป็นมา ความเป็นไปวิถีชีวิตตลอดจนเรื่องราวต่างๆของประเทศไทยมากยิ่งขึ้น จนรู้จักและเข้าใจประเทศไทยมากขึ้นโดยการใช้ภาษาเป็นสื่อสำคัญในการเรียนรู้ ผู้เรียนจึงมักมีความรู้สึกใกล้ชิดผูกพันกับเจ้าของภาษาไปด้วยโดยปริยาย ความสัมพันธ์ระหว่างกันก็จะค่อยก่อตัวขึ้นจนกระทั่งเชื่อมโยงไปถึงการทำกิจกรรมร่วมกันทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ทั้งระดับจุลภาค และ มหัพภาค ในเชิงสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง จึงเป็นเรื่องที่ปฏิเสธได้ยากว่าการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ หรือ ภาษาที่สอง นั้นไม่มีความเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง แม้การเรียนการสอนภาษาไทยจะไม่ได้เป็นจุดเริ่มต้น แต่เมื่อมีความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเกิดขึ้น ไม่ว่าจะด้านการเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคม การเรียนรู้ภาษาระหว่างกันก็เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เช่นเดียวกัน และมีผลต่อการกระชับสัมพันธ์ไมตรีระหว่างกันให้ยิ่งใกล้ชิดและแน่นแฟ้นมากขึ้นตามระดับของความสัมพันธ์ที่มีระหว่างกัน

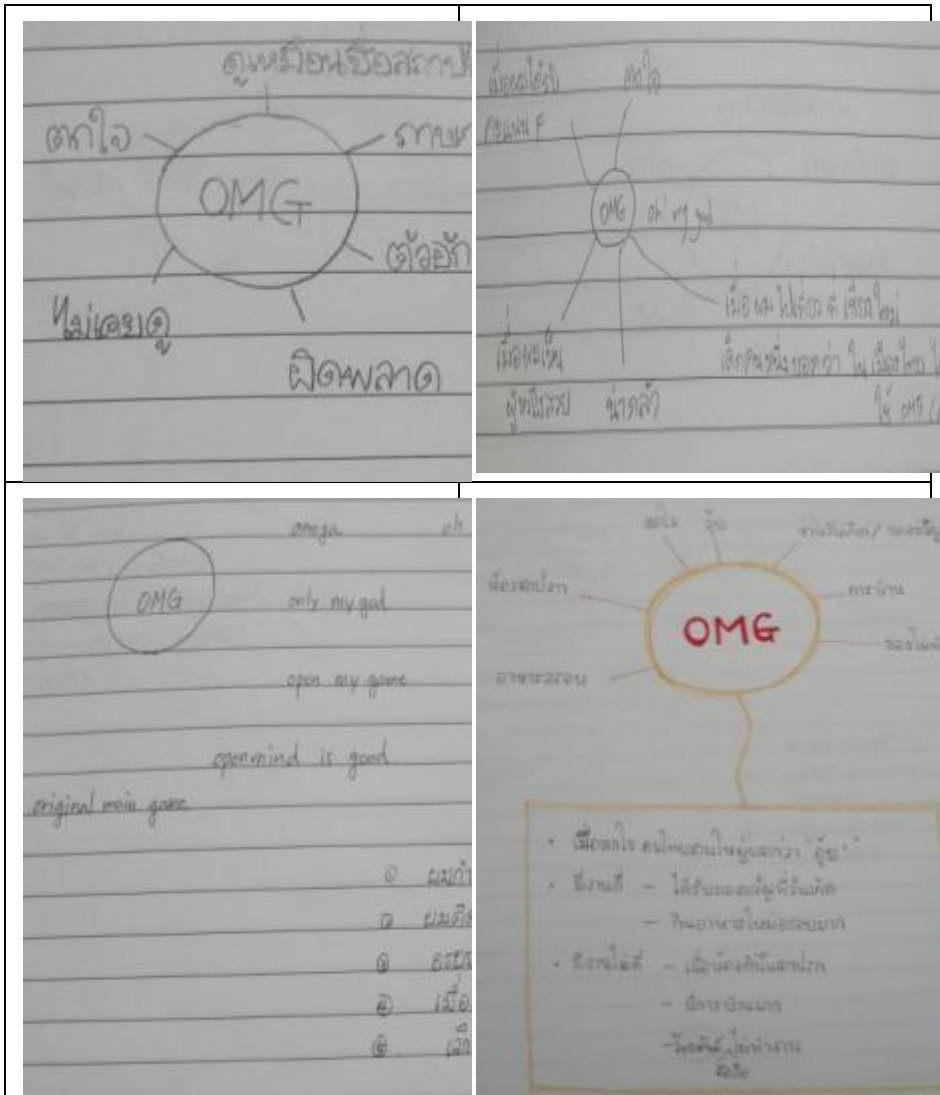
ยิ่งเป็นประเทศที่มีความใกล้ชิดคล้ายคลึงกันในเชิงภาษาและวัฒนธรรม ศาสนา ประเพณี และความเชื่อ ยิ่งทำให้ความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน กลุ่มเดียวกัน มีมากขึ้น ความคิดความเข้าใจที่คล้ายคลึงกันก็จะส่งผลให้มีจุดร่วมเดียวกัน ความสัมพันธ์ที่มีต่อกันย่อมเป็นไปในทางที่ดีมากยิ่งขึ้น เกิดการพัฒนา แลกเปลี่ยนกันมากยิ่งขึ้นก็ส่งผลให้เกิดความรัก ความเข้าใจและความเป็นพวกเดียวกันมากขึ้น การถ่ายทอดและยอมรับวัฒนธรรมระหว่างกันก็เกิดขึ้นได้ง่ายขึ้นไม่ว่าจะผ่านสื่อใดๆก็ตาม ไม่ว่าจะภาพยนตร์ ละคร หนังสือ สินค้า และบริการต่างๆ

เมื่อประเทศทั้งสองได้รู้จักกัน มีความเข้าใจกันในหลายระดับและหลากหลายมิติ ย่อมทำให้ความสงบสุขระหว่างชนทั้งสองชาตินั้นดำเนินไปได้โดยปกติสุขและส่งผลให้ประเทศอื่นๆ ซึ่งเป็นพันธมิตรของทั้งสองประเทศได้มีโอกาสรู้จักและทำความเข้าใจกันในความเหมือนและความแตกต่างของความคิด ภาษาและวัฒนธรรม อันเนื่องมาจากความแตกต่างกันตามภูมิศาสตร์ ความสัมพันธ์ก็จะขยายขอบเขตออกไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นนทุึกๆ วิชาเอกภาษาไทย วิทยาเขตอิมუნง และนักศึกษาวิชาเอกการล่ามและการแปลภาษาไทย วิทยาเขตยงอิน ก็เช่นเดียวกัน

เมื่อนำกรอบความคิดนี้มาใช้โดยทดลองกับนักศึกษาชั้นปีสูงที่เคยเรียนภาษาไทยมาก่อนแล้ว ในช่วงแรกของการเรียน โดยให้ตัวอักษรย่อเป็นภาษาอังกฤษ ๓ ตัว คือ “O M G” ซึ่งเป็นศัพท์เฉพาะของวัยรุ่นที่นิยมใช้สื่อสารกันผ่านระบบส่งข้อความดิจิทัล (MSN) เป็นคำย่อมาจากคำว่า “Oh My God” เป็นคำอุทานในภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า นักศึกษาไม่สามารถสื่อสารอะไรได้ แต่เมื่อให้หลักของการเขียนขั้นที่หนึ่ง คือ การระดมสมอง (Brain Storming) โดยเปิดโอกาสให้คิดอย่างอิสระ ปรากฏว่านักศึกษามารถสื่อสารออกมาได้เป็นคำๆ เช่น





ต่อเมื่อเริ่มใช้ภาพเข้ามาประกอบการเรียนการเขียนภาษาไทย จึงทำให้ความสามารถในการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาไทยเป็นไปได้ดีขึ้น จนกระทั่งสามารถจัดระบบความคิดเป็นเอกภาพและสามารถสร้างงานเขียนที่มีคุณภาพออกมาได้ดี เช่น

เจียนย็ย คิริสวัสติ

< ไม่มีเวลาที่เกลียดชัง ในชีวิตของเรา >

ในชีวิตของเรา มีงานที่ต้องทำ แล้วก็มีงานที่อยากจะทำด้วย
 ในเวลา ๒๐ ปีที่ผ่านมา มันได้ทำอะไรมาบ้าง แล้วตั้งแต่ไหน มันจะหาอะไรได้
 เพื่อทราบเรื่องนี้ มันคือโดยแบ่ง ชีวิตเป็นสองอย่าง คือ อดีตที่ผ่านมา
 และอนาคตที่จะใช้ชีวิต

ถ้าถามว่า มันมี ชีวิตถึงอายุ ๗๕ ปี ชีวิตของมันก็เท่ากับ ๒๐ ปีที่ผ่านมา นอกจาก
 เวลาที่นอน มันใช้ ๗๕ ปีที่ผ่านมา แล้วเมื่อ ๒๐ ปีที่ผ่านมา เมื่อมันเป็นเด็ก พ่อแม่เลี้ยง
 มัน เป็นเวลา ๒๐ ปีต่อมา เมื่อมัน เป็นนักเรียน มันศึกษา ตามมาตรฐานชีวิต
 เป็นเวลา ๒๐ ปีต่อมา ที่เมื่อมันเป็นทหาร มันรับราชการตามระบบชีวิต

๒๐ ปีที่ผ่านมา มันใช้ ๗๕ ปีที่ผ่านมา แล้วเมื่อ ๒๐ ปีที่ผ่านมา เมื่อมันเป็นเด็ก พ่อแม่เลี้ยง
 มัน เป็นเวลา ๒๐ ปีต่อมา เมื่อมัน เป็นนักเรียน มันศึกษา ตามมาตรฐานชีวิต
 เป็นเวลา ๒๐ ปีต่อมา ที่เมื่อมันเป็นทหาร มันรับราชการตามระบบชีวิต
 เป็นเวลา ๒๐ ปีต่อมา มันทำงานที่ต้องทำ มาแล้วอย่างนี้ อย่าง เมฆลอยบน
 หน้าคี่ของมัน มันจึงเป็น ผู้โง่โง่ได้ ถึงแม้ว่า มันมีความสุข แต่ มันเจ็บ
 และทรมานไม่ใช่น้อยที่มัน อยากรจะเป็น มันจึง คิดว่า จะได้อาชีพที่ ต้องการ
 จะทำงาน ประจำวัน ตามสบาย เช่น ทำงานออฟฟิศ เป็นเวลา ๒๕ ปีต่อมา ไปเที่ยว
 เป็นเวลา ๑๕ ปีต่อมา เป็นค้จ เพื่อชีวิตของมัน แล้วคิดว่า ชีวิตของมัน คือ
 ชีวิตที่มีความสุข แล้ว มันวาง แผน ของ ชีวิตมัน ถึง ชีวิตหน้า ๒๐๐๐ เศษมัน
 ตามความ คิดอย่างนี้ เช่น

ธุรกิจของบริษัท ๑๕ ปีต่อมา การทำงานของตัวเอง ๗๕ ปีต่อมา จากออฟฟิศ
 ๑๕ ปีต่อมา การไปเที่ยว ๑๕ ปีต่อมา... เป็นต้น แล้ว มันหา ชีวิตมันจึง เขาได้ว่า

'ไม่มีเวลาว่าง - แต่งงาน และ รัก (๒๐ ปีต่อมา) ...'

๒๐ ปีต่อมา เท่ากับ ๐.๐๑๗ ของ ชีวิตทั้งหมด แม้ว่า ถ้า ยกเว้น เวลาที่ทำงานประจำ
 ก็ยังเท่ากับ ๐.๐๐๒๗ เท่านั้นเอง มันจึงสงสัยว่า มีเวลา รักกัน แค่ นี้เอง เพราะอะไร
 เมื่อวางแผน ชีวิต มันไม่ ต้องตาม ความเห็นแก่ตัว ที่มันคิดว่า ชีวิตของมัน
 ซึ่งเต็มด้วย เวลา ธุรกิจ และ ราชสำนัก เพื่อ เก็บเงิน หรือ ได้ เก็บทรัพย์สิน
 คือ ชีวิตที่มีความสุข มากกว่าอื่น ทั้งหมดนี้เรื่องนี่

แต่ทำไมมันมีความรัก ในชีวิตของเรา มีประโยชน์อะไรอีก
 ดังนั้น อาจพูดได้ว่า ไม่มีค่า...

ปัจจุบันนี้ เราต้องการ หรือ ไม่ก็ตาม ชีวิตของเราสัมพันธ์กันที่ ต้องทำ
 เราจึง ไม่ต้องใช้เวลา ทำอะไรที่ ต้อง การ
 คือว่า มันมีความหวัง แต่ มีความยากที่จะ รักใคร่มันเห็น ชีวิต ของตัวเอง

เพราะ ฉะนั้น
 เราไม่มี เวลาที่เกลียดชัง หรือ ทะเลาะกัน หรือ ต่อสู้กัน
 เราไม่มี เวลา พอกันศึกกัน เฉลย ๆ
 เราต้อง รักใคร่มากกว่า ของเรา แล้วก็
 เราต้อง เห็นชีวิต ของคนอื่น บ่อย ๆ กว่า ของเรา ด้วย....

หรือ

อายุเฉลี่ยของมนุษย์คือ 76 ปี ซึ่งเป็นเวลา 3952 สัปดาห์ ใน 3952 สัปดาห์ เรานอนหลับเป็นเวลา 8 ชั่วโมงโดยเฉลี่ยต่อวันเท่ากับใช้เวลา 1317 สัปดาห์เป็นเวลาอนอนหลับ ดังนั้นในชีวิตจึง เราใช้เวลาได้แค่เพียง 2635 สัปดาห์ ว่าคุณคิดว่ามันเป็นช่วงเวลาเพียงสั้น ๆ แต่เมื่อเราใช้เวลานั้นอย่างมีคุณค่า เราบอกได้ว่าเรามีชีวิตอยู่ด้วยความไม่หิวฉิว ฉันคิดว่าต้องทำงานตามความมุ่งหมายเพื่อใช้เวลา 2635 สัปดาห์ ทำให้ชีวิตของฉันมีคุณค่ามากที่สุด ความมุ่งหมายในอนาคตของฉันคือฉันอยากจะเป็นลูกสาวที่ดี พี่สาวที่ดี ภรรยาที่ดี และแม่ที่ดี ฉันคิดว่าตั้งแต่ฉันเกิดจนกระทั่งเสียชีวิต ฉันจะใช้เวลาอย่างไรเพื่อที่จะทำหน้าที่อย่างดีที่สุดตามความมุ่งหมาย ในความเป็นอยู่ของฉัน 2635 สัปดาห์แบ่งเป็น 4 ส่วน หนึ่งคือเวลาใช้ทำกิจกรรมประจำวัน สองคือการศึกษาและการทำงาน สามคือความรัก และสี่คือเวลาที่เหลือ

สิ่งที่แรก ฉันใช้ 900 สัปดาห์ ทำกิจกรรมประจำวัน ในระหว่าง 900 สัปดาห์ 49 สัปดาห์กินอาหาร 94 สัปดาห์อาบน้ำ 58 สัปดาห์แต่งหน้า 24 สัปดาห์ทำความสะอาด 58 สัปดาห์แต่งตัว 57 สัปดาห์ใช้โทรศัพท์มือถือ และ 115 สัปดาห์เล่นคอมพิวเตอร์ ฉันตกใจมากที่ใช้เวลา 1/3 ของ 2635 สัปดาห์ แต่คิดว่าเวลานี้มีความสำคัญมากเพราะต้องทำเป็นประจำเพื่อที่จะดำรงชีวิต

สิ่งที่สองเป็นเวลาที่ศึกษาและทำงาน ฉันใช้ 380 สัปดาห์สำหรับศึกษาและทำงาน การเรียนในโรงเรียนและมหาวิทยาลัยใช้เวลา 158 สัปดาห์ นอกจากนั้นศึกษาด้วยตัวเองเป็นเวลา 168 สัปดาห์ ฉันคิดว่าเมื่อฉันทำงาน ฉันจำเป็นจะต้องศึกษาด้วยตนเองด้วยเพราะความสามารถของฉันมีขอบเขตจำกัด หลังจากเรียนจบ ฉันจะทำงานประมาณ 362 สัปดาห์ ซึ่งใช้เวลา 26 ปีจนกระทั่งอายุ 50 ปี ใน 362 สัปดาห์รวมทั้งทำงานบ้าน ฉันจะขยันทำงาน ฉันจะจ้างแม่บ้าน แล้วก็ใช้เวลาอย่างมีความสุขในวัยชรา

สิ่งที่สามเป็นเวลาของฉัน ฉันคิดว่าฉันรักคนอื่นเสมือนออกจากเวลาอนอน เวลาที่ครอบครัวนั้นมีแค่เพียง 2635 สัปดาห์ ซึ่งไม่เหลืออะไร แต่ความรักครอบครัว รักผู้รัก และรักลูก ทั้งสามสิ่งแตกต่างกันเล็กน้อย เราที่ครอบครัวอย่างเอวาร์ เวลาที่อยู่เพราะสิบลูกใช้เวลา 312 สัปดาห์ ถ้าแต่งงานเวลารักสามี 1595 สัปดาห์ เวลาที่รักลูกเป็น 1526 สัปดาห์ในทางตรงกันข้าม ฉันไม่มีผู้รักเป็นเวลา 728 สัปดาห์และเวลาโคกเครีในการผลิตพริกจากกันเป็นเวลา 252 สัปดาห์ ตามความคิดของฉัน ฉันใช้เวลามากที่สุดในการรักคนอื่น ดังนั้นฉันคิดว่าเวลาที่ฉันรักคนอื่นและได้รับความรัก สำคัญที่สุดในชีวิตของฉัน สิ่งสุดท้ายอนออกจากเวลาเรียน ความรัก และการทำงานประจำ เวลาที่เหลือ ฉันจะทำหลายอย่าง

ฉันใช้ 44 สัปดาห์สำหรับงานอดิเรก เช่นดูภาพยนตร์และซีรีส์ของ 63 สัปดาห์พินกันเพื่อนและญาติ 54 สัปดาห์สำหรับไม่ทำอะไรเลยและคนเดียว และช่วงเวลาดังวัยชรา ฉันรู้สึกมีความสุขเพราะใช้เวลาที่เหลือทำในสิ่งที่ฉันชอบ เช่นเดินเล่นและเมื่อลูกสาวทำงาน ฉันจะดูแลหลานๆเป็นเวลา 34 สัปดาห์

นอกจากสี่ส่วนนี้ ฉันยังมีสิ่งที่ยอยากจะทำอีกหลายอย่าง ตอนนี้ฉันยังไม่รู้ขนาดของฉันเพราะมันยังไม่ถึง แต่สิ่งที่แน่นอนคือฉันจะพยายามทำทุกสิ่งเพื่อให้ชีวิตดำเนินไปตามความมุ่งหมาย เพราะฉันรู้ว่าเวลาที่เราจะใช้ทำกิจกรรมต่างๆ สำคัญมาก ดังนั้นเราจึงต้องกำหนดว่าเราจะใช้เวลานั้นอย่างไร เพื่อที่จะดำเนินชีวิตให้เป็นไปตามความมุ่งหมาย และใช้ชีวิตของเราให้มีคุณค่าและมีความสุขมากที่สุด

เป็นต้น

สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่งซึ่งยังไม่เคยเรียนภาษาไทยมาก่อนเลย เมื่อทดลองใช้ภาพกับการเรียนการสอนตั้งแต่ชั่วโมงแรกโดยเริ่มจากการรู้จักตัวอักษร คำศัพท์ที่ใกล้ตัวและใช้ในชีวิตประจำวัน พร้อมทั้งการออกเสียงและการเขียนอักษร จนกระทั่งการผูกประโยคเบื้องต้นเป็นเวลาประมาณ ๔ คาบการเรียน จากนั้นนำภาพครอบครัวมาทดสอบปรากฏว่านักศึกษาสามารถสร้างประโยคที่มีความต่อเนื่องของความคิดได้ จึงให้นักศึกษาเรียนคำศัพท์ต่างๆ ตามหนังสือที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนดให้เป็นแบบเรียนสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่งและชั้นปีที่สอง อีกประมาณ ๓

คาบการเรียน จึงให้ดูวิดีโอที่ค้นได้จากระบบเครือข่าย <http://video.th.msn.com/watch/video/dog-howling-with-baby/ett1zuub> เป็นภาพเคลื่อนไหวที่ไม่มีคำพูดหรือตัวอักษร ความยาวประมาณ ๒ นาที ให้ดู ๔ ครั้ง ปรากฏว่านักศึกษาชั้นปีที่หนึ่งสามารถสร้างประโยคที่มีความต่อเนื่องทางความคิดเป็นเนื้อเรื่องได้ด้วยคำศัพท์ที่เรียนไปและการค้นหาคำศัพท์ใหม่ๆ จากพจนานุกรม มาใช้ได้อย่างน่าพอใจ ทั้งๆที่นักศึกษาชั้นปีที่หนึ่งยังไม่ได้เรียนวิชาเกี่ยวกับการเขียนภาษาไทย



จากการสังเกตขณะที่นักศึกษาดูวิดีโอที่ค้นนั้น ในครั้งแรกนักศึกษาต่างคนต่างดูอย่างตั้งอกตั้งใจเงียบๆ และแสดงอารมณ์ไปตามเนื้อหาที่ตามองเห็น ครั้งที่สองนักศึกษาจะเริ่มพูดคุย ชี้ชวนให้กันและกันดูอย่างสนุกสนาน มีเสียงสนทนาและหัวเราะ ในขณะที่บางคนก็จะเริ่มเขียนเป็นภาษาเกาหลี บางคนเริ่มบทบาทคำศัพท์ที่เคยเรียนและเปิดพจนานุกรม เมื่อนักศึกษาดูครบ ๔ ครั้ง ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาเขียนงานอย่างอิสระในภายเวลาที่กำหนดให้ประมาณ ๓๐ นาที ผลที่ออกมาปรากฏว่า นักศึกษาสามารถสร้างงานเขียนได้เป็นเอกภาพ มีคุณลักษณะของการเขียนเบื้องต้นที่ดีตามหลักวิชาการเขียนภาษาไทย ไม่ว่าจะเป็นสัมพันธภาพ หรือแม้แต่ความสมบูรณ์ของเนื้อเรื่อง ทั้งที่เพิ่งเรียนวิชาพื้นฐานสำหรับนักศึกษาปีหนึ่ง เท่านั้น

การให้ของขวัญ
จากครอบครัวเพื่อน หรือญาติ
ของขวัญที่พ่อแม่หรือพี่ๆ
ของขวัญที่พ่อแม่หรือพี่ๆ
ของขวัญที่พ่อแม่หรือพี่ๆ

ลูกกับแม่ พ่อแม่ด้วยกัน
2. ลูก ร้องไห้
3. ลูก น่ารัก
4. ขนลุก อึ้ง ลูกกับแม่ พ่อแม่ด้วยกัน

มาอยู่บ้าน
เด็ก ก็ อยู่ บ้าน
น่ารัก เด็ก
เด็ก ไม่ชอบ นวด
เด็ก เด็ก กว้า นวด
นวด นวด นวด
เด็ก ไม่ ชอบ นวด
นวด นวด นวด นวด
เด็ก ไม่ ชอบ นวด
นวด นวด นวด นวด

มาอยู่กับเด็ก
เด็ก ร้องไห้
ก้มหัว
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด

อยู่มา และเด็กที่บ้าน
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด

เด็ก นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด

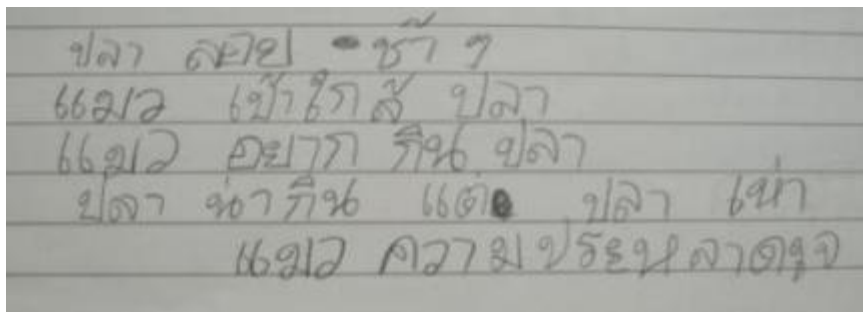
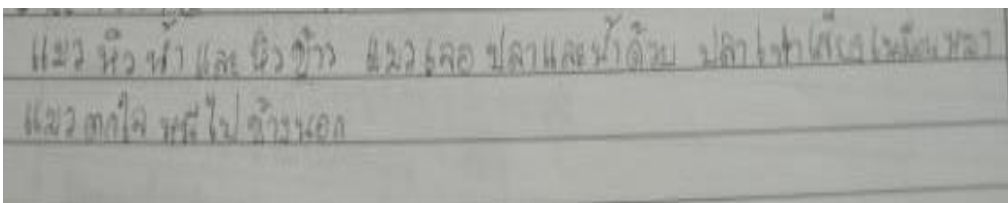
ลูกแม่ ไม่ อยู่ บ้าน
ลูกแม่ ไม่ อยู่ บ้าน
ลูกแม่ ไม่ อยู่ บ้าน
ลูกแม่ ไม่ อยู่ บ้าน
ลูกแม่ ไม่ อยู่ บ้าน
ลูกแม่ ไม่ อยู่ บ้าน
ลูกแม่ ไม่ อยู่ บ้าน
ลูกแม่ ไม่ อยู่ บ้าน
ลูกแม่ ไม่ อยู่ บ้าน
ลูกแม่ ไม่ อยู่ บ้าน
ลูกแม่ ไม่ อยู่ บ้าน

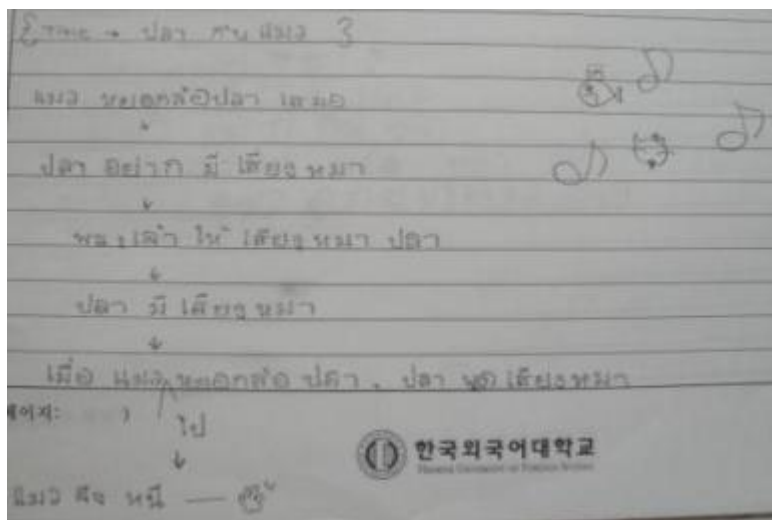
ทำใจ นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด
นวด นวด นวด นวด

หลังจากนั้นในช่วงโมเมนต์ท้ายคือคาบเรียนที่ ๑๖ ผู้สอนทดสอบให้ผู้เรียนกลุ่มหนึ่งดูวีดิทัศน์เรื่องปลา กับแมง



จากระบบเครือข่าย <http://www.youtube.com/watch?v=KyJDeF2RHMw&feature=related> อีกครั้ง โดยไม่บอกล่วงหน้า ให้ดู ๒ ครั้ง ความยาวประมาณ ๓๐ วินาที ให้เขียนเรื่องโดยใช้เวลาประมาณ ๑๐ นาที เพื่อเป็นการวัดผลซ้ำ ปรากฏว่านักศึกษาชั้นปีที่หนึ่งสามารถเขียนงานได้เสร็จก่อนเวลาที่กำหนดเล็กน้อย และเป็นงานเขียนที่มีเอกภาพ และมีความสมบูรณ์ของเนื้อความเช่นครั้งแรก แต่มีขนาดสั้นกว่าเนื่องจากความจำกัดของเวลาที่กำหนดให้ การวัดผลซ้ำจึงเป็นการยืนยันพัฒนาการการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศด้วยการใช้ภาพ อย่างมีนัย และนำทดลองเพื่อหาผลสัมฤทธิ์ในระดับต่อไปเป็นอย่างยิ่ง





การทดลองสอนในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าเมื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาทั้งวัจนภาษา และอวัจนภาษาไปพร้อมๆ กับการเรียนเนื้อหา ทำให้สมองซีกซ้ายและซีกขวาถูกกระตุ้นไปพร้อมๆ กัน ความคงทนของการเรียนรู้จึงอยู่กับผู้เรียนได้ดีและนานกว่า สมองส่วนที่เก็บข้อมูลไว้เป็นประสบการณ์เดิมก็สามารถเก็บข้อมูลที่รับไว้ในคลังสมองได้นานกว่า สามารถเรียกกลับมาใช้ได้ทันที หากมีการพัฒนาต่อไปก็จะช่วยให้การนำภาษาไทยซึ่งนักศึกษาเกาหลีเรียนเป็นภาษาต่างประเทศ สามารถนำคำศัพท์ที่เรียนมาใช้ได้โดยอัตโนมัติเมื่อระบบการคิดเริ่มทำงาน และสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาเขียน หรือภาษาพูดได้อย่างที่ต้องการจะสื่อสาร ทั้งนี้เพราะนักศึกษาเกาหลีอยู่ในวัยที่มีความพร้อมในการใช้ภาษาแม่มาเป็นอย่างดีแล้ว มีวุฒิภาวะทางสมองตามวัยซึ่งมีความพร้อมในการจัดระบบความคิดในการสื่อสารเมื่อมีความสนใจเรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ และใช้การเรียนที่ต่างไปจากการเรียนรู้ภาษาแม่ ที่สมองจะเจริญเติบโตและมีพัฒนาการไปพร้อมกับความเจริญอื่นๆ ทางร่างกายและสติปัญญา จึงทำให้การเรียนรู้ภาษาที่มีเนื้อหาและการฝึกการใช้ทักษะทางภาษาเช่นเดียวกับเนื้อหาที่เด็กเล็กเรียนรู้ภาษาแม่ มีพัฒนาแบบก้าวกระโดดอย่างมีนัยสำคัญ

ยิ่งเมื่อพิจารณาผลการสื่อสารด้วยภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปีสูงของมหาวิทยาลัยอันกุกย็ุก และมหาวิทยาลัยปูซานฯ จากการประกวดการพูดสุนทรพจน์ภาษาไทยแล้ว จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยของทั้งสองมหาวิทยาลัยมีความคิดในการสื่อสารอยู่อย่างเต็มศักยภาพ จากการที่นักศึกษานำผลงานให้อ่านเพื่อปรับปรุงไวยากรณ์ และคำศัพท์ ก่อนที่จะส่งเข้าประกวดการพูด นั้น จะเห็นได้ชัดว่าเมื่อปรับระบบการคิดและการใช้ภาษาเกาหลีของนักศึกษามาเป็นภาษาไทย

แล้ว ก็จะทำให้นักศึกษาเกาหลีสามารถสื่อสารได้ตามความต้องการ ซึ่งจะส่งผลให้การเลือกใช้คำหรือการค้นหาคำศัพท์ภาษาไทยมาใช้ในการสื่อเป็นได้ดังที่ใจต้องการมากขึ้น

และจากการประกวดการพูดสุนทรพจน์ภาษาไทยของนักศึกษาทั้งสองมหาวิทยาลัย ทำให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองประเทศที่เกิดขึ้นจากการเรียนภาษาไทยได้อย่างชัดเจน เพราะในขณะที่นักศึกษานำงานมาให้ช่วยดูนั้น ผู้สอนสามารถทำได้เพียงตามความคิดของนักศึกษาเพื่อปรับกระบวนประโยค และแก้ไขการใช้คำ ตลอดจนการออกเสียงคำภาษาไทยในการประกวดพูดเท่านั้น ความคิดและข้อมูลที่น่ามาเรียบเรียงเป็นของนักศึกษาเอง หากผู้สอนปรับเปลี่ยนก็จะส่งต่อการลำดับความคิดและวัตถุประสงค์ในการประกวดการพูดสุนทรพจน์ภาษาไทยของตัวนักศึกษาเอง จนอาจไม่สามารถประกวดการพูดได้ เพราะเป็นความคิดของนักศึกษาที่ต้องผ่านการกรองมาเป็นภาษาไทยด้วยตนเองเท่านั้น นักศึกษาจึงจะสามารถพูดได้ด้วยความมั่นใจบนเวทีการประกวดการพูด

ความคิดที่สะท้อนออกมาของนักศึกษาทุกคนที่ประกวดการพูดสุนทรพจน์ครั้งที่ ๗ การประกวดสุนทรพจน์ภาษาไทย ระดับปริญญาตรีของสาธารณรัฐเกาหลี ประจำปีการศึกษา ๒๐๐๙ ในหัวข้อเรื่อง “แนวทางส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศไทยและเกาหลี” เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ เวลา ๑๓.๓๐ - ๑๗.๓๐ น. ณ มหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ วิทยาเขตยงอิน และการประกวดการพูดครั้งที่ ๘ ในโครงการแข่งขันกล่าวสุนทรพจน์และเขียนเรียงความภาษาไทย ในหัวข้อเรื่อง “สงครามเกาหลี” เมื่อวันที่ศุกร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๓.๓๐ - ๑๗.๓๐ น. ณ มหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ วิทยาเขตอินดง ล้วนทำให้เชื่อมั่นได้ว่าการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สองนั้นส่งผลอย่างยิ่งต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในหลายระดับ หลายด้านและหลากหลายมิติเป็นอย่างยิ่ง ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างผลงานบางชิ้นของนักศึกษาทั้ง ๓ วิทยาเขต ข้างล่างนี้

คนไทยสามารถรวมกันได้
ฉันเองก็อยากทราบเกี่ยวกับประเทศของตัวเอง
รู้สึกอยากไปประเทศเกาหลีเหมือนกับเกาหลีได้รวมเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันบ้าง
ได้ไหม

ฉันมีความสนใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับ ประเทศเกาหลี
ในช่วงสงครามเกาหลีประเทศไทยเป็นประเทศที่ 5 ที่ส่งกำลังทหาร ทั้ง ทหารบก
ทหารเรือ และทหารอากาศเข้าช่วยเหลือ และทั้งนี้ยังเป็น
ประเทศแรกทีในเอเชียที่ส่งกำลังทหารเข้ามามีถือ
ป็นเกาหลีจึงกิจกรรมโดยเชิญทหารผ่านศึกไทย และครอบครัวให้มาเยือนเกาหลีใ
ประเทศไทยกับประเทศเกาหลี กลายเป็นมิตร ที่ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน
ฉันคิดว่าสิ่งเหล่านี้ทำให้เป็นรากฐานสำคัญที่ช่วยใหคนไทยกับคนเกาหลีมีความสัมพันธ์
ที่ใกล้ชิดกันมากยิ่งขึ้น

ฉันเชื่อว่าความรัก ความผูกพันทางสายเลือดระหว่างเกาหลีเหนือ
และเกาหลีใต้นั้นยังคงมีอยู่ เพียงแต่มีต้นตอที่ 38
เส้นนี้เป็นพรมแดนกันเท่านั้นเอง
ฉันคิดว่าสักวันหนึ่งความเป็นที่น้องของทั้ง2ประเทศจะรวมกันเป็นหนึ่งเดียว
และเป็นครอบครัวเดียวกันตลอดไป
ขอขอบคุณ

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศเกาหลียังคงแน่นแฟ้นมาตลอด
และในปี ค. 2007
ประเทศไทยเป็นประเทศคู่ค้าสำคัญที่สุดในบรรดาประเทศเอเชีย 10 ประเทศ ในปี
2008 เป็นปีที่ครบรอบ 50 ปีความสัมพันธ์เกาหลี -ไทย
ทั้งสองประเทศได้จัดงานต่างๆเพื่อแสดงออกถึงมิตรภาพ
ในประเทศเกาหลีได้มีการแสดงของวงดนตรีของไทย
ซึ่งเป็นที่ยอมรับของชาวเกาหลีเป็นอย่างมาก
ส่วนที่ประเทศไทยก็มีการแสดงแฟชั่นโชว์ของ อีแคว คิม
ซึ่งเป็นนักร้องแบบที่มีชื่อเสียงมากในประเทศเกาหลี
และในการแสดงครั้งนั้นก็เป็นที่ยอมรับของชาวไทยเช่นกัน
นอกจากนี้ยังมีการแข่งขันกอล์ฟและการจัดงานสงกรานต์ร่วมกันของชาวไทยและ
ชาวเกาหลีอีกด้วย
ในปี 2010 มีการจัดงานเอ็กซ์โปกรุงเทพฯ-คยองจู การจัดงานครั้งนี้มีชื่อว่า
"นสรวงของเอเชีย -รอยยิ้มแห่งหนึ่งพันปี" ซึ่งจะจัดแสดงที่กรุงเทพฯ
เมืองหลวงของประเทศไทย งานนี้จะเป็งานที่แสดงวัฒนธรรมของอาณาจักรชิลลา
ก่อนหน้าี่ฉันมีความรู้สึกว่าจะไม่คุ้นเคยกับประเทศไทย
เพราะว่าฉันรู้จักประเทศไทยและมีครอบครัวเกี่ยวกับประเทศไทยที่ได้จากการเรียน
เพราะว่าฉันรู้จักประเทศไทยและมีครอบครัวเกี่ยวกับประเทศไทยที่ได้จากการเรียน

และในการแสดงครั้ง
นอกจากนี้ยังมีการแข่งขันกอล์ฟและการจัดงานสงกรานต์ร่วมกันของชาวไทยและ
ชาวเกาหลีอีกด้วย
ในปี 2010 มีการจัดงานเอ็กซ์โปกรุงเทพฯ-คยองจู การจัดงานครั้งนี้มีชื่อว่า
"นสรวงของเอเชีย -รอยยิ้มแห่งหนึ่งพันปี" ซึ่งจะจัดแสดงที่กรุงเทพฯ
เมืองหลวงของประเทศไทย งานนี้จะเป็งานที่แสดงวัฒนธรรมของอาณาจักรชิลลา
ก่อนหน้าี่ฉันมีความรู้สึกว่าจะไม่คุ้นเคยกับประเทศไทย
เพราะว่าฉันรู้จักประเทศไทยและมีครอบครัวเกี่ยวกับประเทศไทยที่ได้จากการเรียน
เพราะว่าฉันรู้จักประเทศไทยและมีครอบครัวเกี่ยวกับประเทศไทยที่ได้จากการเรียน
เพราะว่าฉันรู้จักประเทศไทยและมีครอบครัวเกี่ยวกับประเทศไทยที่ได้จากการเรียน
เพราะว่าฉันรู้จักประเทศไทยและมีครอบครัวเกี่ยวกับประเทศไทยที่ได้จากการเรียน
เพราะว่าฉันรู้จักประเทศไทยและมีครอบครัวเกี่ยวกับประเทศไทยที่ได้จากการเรียน

ประเทศเดียวในโลกที่ถูกแบ่งแยก

จิตศักดิ์

ตอนนี้ คุณอยู่ที่ประเทศเกาหลีที่มีกี่จังหวัด มี 4 จังหวัด และมี แดจางัม อียอง
แอ อาช็ยอญ แล้วคุณรู้จักประเทศเกาหลีอย่างไรบ้าง มีหลายอย่างเกี่ยวกับประเทศ
เกาหลีที่น่าสนใจ ซึ่งผมจะแนะนำคือปอนี เกาหลี
เป็นประเทศเดียวในโลกที่ถูกแบ่งแยกออกเป็นสองส่วน ด้วยเหตุผลใดนะหรือครับ
มีที่มาจากสงครามครับ แล้วผมจะเล่าถึงบาดแผลจากสงครามครั้งนั้น จนถึงวิน
นี่

ประการแรกสงครามโลกได้จบลงพร้อมกับอเมริกาปล่อยระเบิดนิวเคลียร์
แล้วประเทศญี่ปุ่นยอมแพ้ ในวันที่15สิงหาคมปี 1945 ประเทศเกาหลีที่อยู่ในที่
กาลของญี่ปุ่น มีอิสระและความหวังที่จะเป็นชาติเอกราช ก็ดูเหมือนจะใกล้ความ
หวังที่จะเป็นชาติเอกราชแล้วแต่กลับกลายเป็นว่าเกิดความหวังนั้นเสียหาย ผมบอกได้

เดือนที่ประเทศจีนและอเมริกาได้ร่วมกัน
เพื่อรวบรัดที่จะประชุมอีกครั้ง ระหว่าง 3 ปีนั้น เราได้รับประสบการณ์ครั้ง
แรกที่มีการประชุมชาติเดียวกันเอง เป็ความที่ใจพิชิต ก็เป็นชนชาติเดียวกัน ร่วม
สายโลหิตและมีบรรพบุรุษคนเดียวกัน ตลอดระยะเวลา ที่ทำสงครามนี้มีความรุนแรง
และผู้คนตายถึง 4 ล้านคน คุณเชื่อไหมครับว่า ผลของสงครามก่อให้เกิด
ผู้บาดเจ็บกว่า 30 ล้านคน ในจำนวนนี้ เกาหลีเหนือ 50% เป็นเกาหลีใต้ 80% ซึ่งผู้
ใหญ่ของใต้นั้นจำนวนผู้บาดเจ็บและผู้ล้มตาย เป็นชาวบ้านธรรมดา ไม่ใช่ทหาร
ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การรบครั้งนี้โหดร้ายมาก นอกจากนี้ ยังมีสมาชิกใน ครอบครัว
ที่ย้ายถิ่นที่มาจากกัน เด็กๆ ต้องทำพิธีอำลาเพราะสงครามเป็นจำนวนมาก
บิดา ครอบครัวสูญหายเป็นจำนวนมาก ถึงแม้บางคนจะยังมีชีวิตอยู่แต่ต้องพลัด
พรากจากครอบครัว เขาก็จะต้องทนการมีชีวิตอยู่อย่างเดียวดายต่อไป
ปัจจุบันนี้ เกาหลีใต้นั้นประเทศหนึ่ง ที่มีอุตสาหกรรมที่เจริญและวิศดุถึงตัวนำ
ที่ทันสมัย และเป็นประเทศมหาอำนาจด้านวัฒนธรรมและเศรษฐกิจ แต่ยังมีบาดแผล
ไม่จางหาย จะอย่างไร เกาหลีก็เป็นประเทศเดียวในโลกที่ถูกแบ่งแยก บาดแผลนี้ไม่
เคยหายไปและยังคงอยู่เป็นเวลา 60 ปีแล้วทำให้เกาหลีเหนือและเกาหลีใต้ ต้องอยู่
อย่างหวาดระแวงซึ่งกันและกัน เมื่อเดือนที่ผ่านมานี้ เกิดกรณีกองทหารเรือของ
เกาหลีใต้ลอบง มีทหารเสียชีวิต 46 นาย สิ่งที่สำคัญที่สุดที่ได้จากการสูญเสียครั้งนี้
คือ เราต้องป้องกันไม่ให้ใตคนนำอุปกรณ์เรานี้เกิดขึ้นอีก อย่างน้อยที่สุด ต้องคิดว่า
เกาหลีเหนือเป็นชนชาติเดียวกันกับเรา และเรายอมให้อภัยได้เสมอ สวัสดีครับ

ชาวไทยได้รู้จักประเทศเกาหลีว่าเป็นประเทศที่มีวัฒนธรรมที่งดงามน่าสนใจ เมื่อครั้งครูแจ้กับ
และภรรยา ไคฮ็อง อียอง ได้ได้พบที่อุลซานวัฒนธรรมทำให้วัฒนธรรมเกาหลีเป็นที่รู้จัก
และเป็นที่ยอมรับของคนไทยมากขึ้น ความชื่นชมนำไปสู่ความสนใจใ้วัฒนธรรมเกาหลีในมิติอื่น
ๆ เช่น การเขียนภาษาเกาหลี หรือ การสนใจอาหารเกาหลีมากขึ้น
การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศต่างๆ นั้น
การเยือนที่บ่อยครั้งของคณะวัฒนธรรม ถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยสร้างความเข้าใจ
และความรู้สึกที่สนิทสนมไว้แก่กันและกัน นับเป็นการสานสัมพันธ์ที่มั่นคง ยาวนาน และยั่งยืน
สิ่งสำคัญที่จะนำไปสู่การสานความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นระหว่างสองประเทศ คือ
การส่งเสริมให้ประชาชนของสองประเทศได้เยือนกันขอมีวัตถุประสงค์
ที่เยี่ยมเยียนจากความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาของเมืองประเทศ
ที่จะช่วยสร้างความประทับใจให้แก่ทั้งสองประเทศ
และเป็นประเด็นสำคัญที่จะนำร่องไปไกลถึงวัฒนธรรมของระดับนั้น ๆ เมื่อเราสามารถค้นคว้า
โดยทางด้านหนังสือ เอกสาร หรือ สามารถสืบค้นความรู้ที่เชื่อมต่อกันมาในระดับหนึ่งได้ เราจึงจะรู้จัก
เข้าใจ และรู้จักมิตรประเทศอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

การจัดเทศกาลสงกรานต์ที่ต้นซาน ก็เป็นกิจกรรมหนึ่ง
ที่จะทำให้ชาวเกาหลีได้รู้จักวัฒนธรรมประเพณีไทยมากยิ่งขึ้น
ซึ่งมีวัฒนธรรมประเพณีไทยที่ช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดี

วิทยาเขต จึงมีความรอบรู้ครอบคลุมทุกด้าน ถือว่าเป็นทูตสันถวไมตรีที่ดียิ่งของทั้งไทยในสังคมเกาหลีใต้และของเกาหลีใต้ในสังคมไทย ส่งผลให้ความสัมพันธ์ภาคประชาชนของทั้งสองประเทศมีความแน่นแฟ้นสนิทสนม ... เพราะคนรุ่นใหม่คืออนาคตของชาติและกำลังสำคัญที่จะขยายผลความผูกพันทางประวัติศาสตร์ สู่ความร่วมมือและมิตรภาพที่ยั่งยืนในอนาคต

ที่เป็นดังนี้เพราะภาษาคือหนึ่งในการใช้สัญลักษณ์ที่ตกลงรับรู้ร่วมกันของมนุษย์ในสังคมที่จะใช้ในการติดต่อ สื่อสาร แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด อารมณ์และความรู้สึกระหว่างกัน ตามแนวทางการใช้ชีวิต (The Way of Life) ของแต่ละกลุ่มชน ภาษาจึงเป็นทั้งวิถีชีวิต หรือวัฒนธรรม และเป็นทั้งตัวกรอบความคิดในการสร้างคำที่ใช้ในการสื่อสาร และเป็นตัวแทนของความคิดซึ่งมีอิทธิพลต่อภาษา การเรียนภาษาจึงเป็นการเรียนทั้งตัวภาษา วิธีการคิด และวัฒนธรรมไปพร้อมๆกัน เมื่อรู้ภาษา ความคิด ความรู้สึกของผู้เรียนภาษากับเจ้าของภาษาจึงเกิดความเชื่อมโยงกัน จากการได้รู้จักกันมากขึ้นด้วยสายตาและความคิดตามระบบของภาษา จะทำให้เกิดความเข้าใจกันและกันมากขึ้น มีสิ่งเชื่อมโยงความสนใจในเรื่องต่างๆ ร่วมกันจนกลายเป็นมิตรไมตรี มีความพยายามที่ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน ไม่ว่าจะรูปของการศึกษา เผยแพร่ หรือแลกเปลี่ยน ความรู้ ความคิด วัตถุประสงค์ การท่องเที่ยว จนกระทั่งศิลปะและวัฒนธรรมของกันและกัน หรืออาจจะรวมทั้งในทางกลับกัน ก็ล้วนด้วยการใช้การเรียนการสอนภาษาไทยเป็นเครื่องมือเชื่อมความคิด ความเข้าใจและสานสายใยไมตรีระหว่างกันนั่นเอง.

Reference

ผลงานของนักศึกษาชั้นปีที่๑ วิชา Elementary Multimedia Thai, Department of Thai and Department of Interpretation and Translation in Thai, Hankuk University of Foreign Studies, Imun-dong and Yong-In campus, May, 2010.

ผลงานของนักศึกษาชั้นปีที่๑ วิชา Elementary Multimedia Thai, Department of Thai and Department of Interpretation and Translation in Thai, Hankuk University of Foreign Studies, Imun-dong and Yong-In campus, June, 2010.

ผลงานของนักศึกษาวิชา Intermediate Thai Composition, Department of Interpretation and Translation in Thai, Hankuk University of Foreign Studies Yong-In campus, September, 2009.

ผลงานของนักศึกษาวิชา Intermediate Thai Composition, Department of Interpretation and Translation in Thai, Hankuk University of Foreign Studies Yong-In campus, November, 2009.

ภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย. การประกวดสุนทรพจน์และเรียงความภาษาไทย ครั้งที่ ๗. การประกวดสุนทรพจน์ภาษาไทย ระดับปริญญาตรีของสาธารณรัฐเกาหลี ประจำปี การศึกษา ๒๐๐๙, วันจันทร์ที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๒ เวลา ๑๓.๓๐-๑๗.๓๐ น. ณ มหาวิทยาลัยฮันกุก ภาษาและกิจการต่างประเทศ วิทยาเขตยงอิน สาธารณรัฐเกาหลี, ๒๐๐๙.

ภาควิชาภาษาไทย. การประกวดสุนทรพจน์และเรียงความภาษาไทย ครั้งที่ ๘. การ ประกวดสุนทรพจน์ภาษาไทย ระดับปริญญาตรีของสาธารณรัฐเกาหลี ประจำปีการศึกษา ๒๐๑๐, วันศุกร์ที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๓.๓๐-๑๗.๓๐ น. ณ มหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการ ต่างประเทศ วิทยาเขตอิมนดง สาธารณรัฐเกาหลี ๒๐๑๐.

Jearanai sirisawasdi. Summary from “Teaching Thai Language: Relationship between Korea and Thailand” and Presentation, Summer Conference organized by the Korean Association for Public Administration on 25th-26th June, 2010. Chungju Campus Konkook University, Republic of South Korea.

<http://www.youtube.com/watch?v=KyJDeF2RHMw&feature=related>

<http://www.video.th.msn.com/watch/video/dog-howling-with-baby/ett1zuub>

